

LOCKED IN LOVE

รักติดล็อก

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น...
เขาและเธอจะล็อกหัวใจไว้ด้วยกัน

วารี
เขียน

Romance Novel

รักติดล็อก

Locked In Love

วารี

สร้างคุณค่าให้ตนเอง เพื่อส่งมอบคุณค่าให้โลกใบนี้

Sydney corp

ชื่อหนังสือ : **รักติดล็อก**

ผู้เขียน : **วารี**

ลิขสิทธิ์ของ: **วารี**

สงวนลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

ISBN (e-book): 978-616-623-442-8

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2567

จำนวนหน้า 904 หน้า

ราคา 495 บาท

จัดพิมพ์โดย **นางสาวเกสร วลัยเดช**

2/330 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงหลักสอง เขตบางแค

กรุงเทพฯ 10160

บรรณาธิการ วารี

ตรวจพิสูจน์อักษร วารี

ครีเอทีฟรูปเล่ม GRACY

คำนำนักเขียน

คุณเชื่อไหมว่าตัวเราหรือใครหลายๆ คนรอบตัวคุณ อาจกำลังติดล็อกในหัวใจของตนเองอยู่ก็ได้ บางคนอาจเป็นเรื่องการเรียน การงาน ครอบครัว หรือแม้กระทั่งความรัก แน่แน่นอนว่าเมื่อหัวใจของคุณติดล็อกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว วิธีการแก้ไขที่ง่ายที่สุดคือ ‘การหากุญแจสักดอกมาช่วยไขล็อกนั้น’ หรือปลดล็อกในหัวใจให้กลับคืนสู่อิสระอีกครั้ง ซึ่งคุณไม่มีทางรู้เลยว่า คุณจะได้รับกุญแจดอกนั้นเมื่อไหร่ เพราะบางทีกุญแจดอกสำคัญอาจมาในรูปแบบของเวลา ผู้คน สถานการณ์ หรือบททดสอบครั้งใหม่ เพื่อให้คุณเติบโตขึ้นมากพอที่จะก้าวผ่านทุกล็อกในหัวใจไปได้ อย่างสง่างาม

นิยาย *รักติดล็อก* เป็นนิยายรักโรแมนติกที่ทุกตัวละครล้วนมีล็อกที่ติดอยู่ในหัวใจทั้งแบบรู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยทุกเหตุการณ์และทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นกำลังนำพาให้ทุกตัวละครค่อยๆ เติบโต เรียนรู้ แก้ไข พร้อมสามารถจัดการตนเอง และสถานการณ์ตรงหน้าให้ผ่านพ้นไปด้วยความราบรื่น เพื่อที่พวกเขาจะสามารถปลดล็อกในหัวใจได้สำเร็จ หรือบางทีการปลดล็อกหัวใจครั้งเก่า อาจจะทำให้พวกเขาสามารถเริ่มสร้างล็อกหัวใจครั้งใหม่กับใครสักคนที่พวกเขารออยู่ก็ได้

ผู้เขียนหวังว่าผู้อ่านที่น่ารักทุกท่านจะได้รับ ความเพลิดเพลิน
และดื่มด่ำไปกับนิยาย รักติดลิ้น ในทุกบรรทัด ที่กำลังจะทำให้ผู้อ่าน
ได้พบกับความสุข ความรัก ความปรารถนา ความหวัง ความเป็นห่วง
เป็นใย ความช่วยเหลือเกื้อกูล และ ความหวานสุดฟินจนทุกท่าน
ต้องจิกหมอนนอนกรีดไปพร้อมๆ กัน

ด้วยรักที่แสนอบอุ่น

วาริ

คำเตือน

ตัวละคร พฤติกรรม สถานที่ และเหตุการณ์ทั้งหมด
ในนิยาย รักติดล็อก เป็นเหตุการณ์สมมติ มิได้พาดพิงถึงองค์กร วิชาชีพ
หรือกลุ่มบุคคลใด

ผู้อ่านโปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

สารบัญ

บทนำ	9
บทที่ 1	15
บทที่ 2	23
บทที่ 3	32
บทที่ 4	45
บทที่ 5	57
บทที่ 6	70
บทที่ 7	86
บทที่ 8	102
บทที่ 9	118
บทที่ 10	136
บทที่ 11	155
บทที่ 12	175
บทที่ 13	197
บทที่ 14	217
บทที่ 15	238
บทที่ 16	257
บทที่ 17	278
บทที่ 18	301

บทที่ 19	318
บทที่ 20	345
บทที่ 21	365
บทที่ 22	388
บทที่ 23	413
บทที่ 24	442
บทที่ 25	474
บทที่ 26	503
บทที่ 27	534
บทที่ 28	569
บทที่ 29	598
บทที่ 30	629
บทที่ 31	666
บทที่ 32	705
บทที่ 33	739
บทที่ 34	761
บทที่ 35	796
บทที่ 36	840
บทสรุป	870

จุดเริ่มต้นของความรัก...

อาจเริ่มจากการที่คุณได้พบกับใครสักคนโดยบังเอิญ
และคนๆ นั้นกลายเป็นคนที่ลึอกหัวใจคุณไว้ด้วยกัน

บทนำ

ที่ความสูงกว่าสามหมื่นฟุต พลอยชมพูกำลังนั่งเครื่องบินเดินทางกลับประเทศไทยภายหลังจากการมาเยี่ยมคุณแม่และคุณป้าเกือบเดือนที่อเมริกา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เธอมีความสุขมากๆ เพราะนอกจากจะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เธอยังได้พักผ่อนแบบเต็มที่ก่อนกลับไปทำงานที่เธอรัก นั่นคือ การสอนโยคะ

“รับชา หรือกาแฟดีคะ” เสียงแอร์โฮสเตสสาวสอบถามขึ้น

“ขอน้ำส้มค่ะ” แอร์โฮสเตสเทน้ำส้มใส่แก้วและยื่นให้พลอยชมพู

“ขอบคุณค่ะ”

“คุณผู้ชาย รับชาหรือกาแฟดีคะ” ไม่มีเสียงตอบรับจากชายหนุ่มที่นั่งข้างพลอยชมพู เธอหันไปมองเขาใจหนึ่งอยากปลุก แต่อีกใจเธอก็อยาก

ให้เขาพักผ่อน เพราะตั้งแต่เธอขึ้นมา นั่งข้างๆ เขา เธอก็เห็นเขาตั้งใจหลับแบบเอาจริงเอาจัง

“น่าจะมารับค่ะ”

“ถ้าต้องการเครื่องดื่ม สามารถกดปุ่มเรียกได้เลยนะคะ”

“ค่ะ” พลอยชมพูนึกให้แอร์โฮสเตสก่อนที่เธอจะเดินไปให้บริการผู้โดยสารท่านอื่น

“แบบนี้ไม่น่าตื่นหรอก” พลอยชมพูปูศกับตนเองขณะที่เธอยืนฝ่ามือขยับไปมาบริเวณดวงตาที่หลับนิ่งของชายหนุ่ม ซึ่งเสียงของเธอกระทบเข้าไปในโสตประสาทของเขา แต่เขาไม่ลืมตาขึ้นมาดูเพียงแค่รู้สึกคุ้นๆ กับต้นเสียงเท่านั้น

“ผ้าห่มค่ะ คุณผู้หญิง” แอร์โฮสเตสส่งผ้าห่มให้พลอยชมพูตามที่เธอขอ

“ขอบคุณค่ะ รบกวนขอผ้าห่มเพิ่มให้คุณผู้ชายด้วยนะคะ”

“ยินดีค่ะ” แอร์โฮสเตสสารับคำพร้อมรีบเดินไปนำผ้าห่มมาให้กับพลอยชมพู เธอถือวิสาสะห่มผ้าให้กับหนุ่มปริศนาที่นอนหลับนิ่งสนิทด้วยความเป็นห่วงกลัวเขาจะหนาว เพราะอุณหภูมิที่ลดลงต่ำมากส่งผลให้อากาศเลยเย็นขึ้นกว่าตอนแรกที่มาถึง

“ขอให้คุณฝันดีนะคะ” พลอยชมพูปูศหลังจากห่มผ้าให้กับชายหนุ่มที่เธอไม่รู้จักแม้กระทั่งชื่อ

“ไม่ คุณทำแบบนั้นไม่ได้” ชายหนุ่มพูดออกมาด้วยความโมโห เขาใช้สองมือบีบต้นแขนของหญิงสาวที่อยู่ตรงหน้าและสายตาของเขาฉายแววดุคั่นจนน่ากลัว

“ทำไมฉันจะทำได้ ในเมื่อคุณไม่พร้อม ฉันเองก็ไม่พร้อม” หญิงสาวใช้เหตุผลกล่าวอ้าง เธอปลดมือชายหนุ่มออกและจ้องตาเขาด้วยสายตาที่แข็งกร้าวแต่แฝงด้วยความเจ็บปวด

“แต่นั้นคือลูกของเรา” ชายหนุ่มย้ำสถานะของลูกเพื่อให้เธอยอมอ่อนลง

“คุณเสียเขาไปแล้วที่รัก”

“ไม่จริง” สิ้นเสียงชายหนุ่มก็สะดุ้งตื่นจากนิทราด้วยความตกใจ

ปฐพีฝันแบบนี้ซ้ำๆ ตั้งแต่เลิกพบกับโรสลินแฟนเก่าของเขา แต่ภาพเหตุการณ์ในความฝันไม่เคยจืดจางไป ดวงตาของปฐพีเริ่มปรับเข้ากับแสงสว่างภายในเครื่องบินที่มีน้อยมากได้ ผู้โดยสารส่วนใหญ่กำลังหลับและหญิงสาวที่นั่งข้างๆ เขาด้วย

เขาเดาเอาเองว่า เธอคงเป็นคนห่มผ้าให้กับเขาและถ้าเขาฟังไม่ผิดเสียงของเธอฟังดูคุ้นหูเหมือนเคยได้ยินที่ไหนมาก่อน

“หลับสนิทเหมือนกันนะคุณ” ปฐพีหันไปมองหญิงสาวที่นอนหลับอยู่ข้างๆ เขา และพูดเสียงเบามากราวกับเสียงกระซิบ ไม่พูดเปล่า เขาแอบมองใบหน้าหวานของเธอด้วย แม้แสงในห้องโดยสารจะสว่างไม่มากนัก แต่เขาก็สามารถเห็นใบหน้าเธอได้อย่างชัดเจน

“ขนาดหลับคุณยังน่ารักขนาดนี้” ปฐพีเอ่ยปากชมพร้อมกับยื่นมือของเขาไปปิดผมที่ปรกหน้าเธออยู่

“นอนดีเหมือนกันนะคุณคนสวย” เขาจับปลายผ้าห่มเลื่อนขึ้นมาคลุมหัวไหล่ของเธอ แม้ใจจริงอยากจะเป็นผ้าห่มให้เธอแทนก็ตาม

แต่เธอยังมองเธอก็ยังคุ่นหน้า เธอเป็นใครกันทำไมเขารู้สึกคุ่นเคยกับเธอจริงๆ

“ไว้เราค่อยตื่นมาคุยกันนะครับ สาวในฝันของผม” ปฐพีอมยิ้มก่อนจะบิดเปลือกตาเข้าสู่นิทราอีกครั้ง และมีความหวังว่าจะได้ตื่นมาพูดคุยกับหญิงสาวที่ร่วมเดินทางกับเขามาสักกระยะแล้ว

แสงไฟในเครื่องบินถูกปรับมาอยู่ในโหมดปกติ เพราะขณะนี้แอร์โฮสเตสกำลังจะเสิร์ฟอาหารให้กับผู้โดยสาร ซึ่งผู้โดยสารได้ทยอยตื่นขึ้น บางรายก็ลุกไปล้างหน้าล้างตาเพื่อเติมความสดชื่นให้กับตนเอง ส่วนปฐพีหนุ่มหล่อเขาตื่นมาสັกพักและกำลังล้างหน้าล้างตาเรียบร้อยแล้ว ตอนนีเขากำลังรอหญิงสาวในฝันเดินกลับมาที่นั่งเพื่อที่จะได้พูดคุยทำความรู้จักกันสักหน่อย

“ขอบคุณมากนะครับ สำหรับผ้าห่ม” ปฐพีรีบบเปิดการสนทนาด้วยความเป็นสุภาพบุรุษ เขาอยากเรียกคะแนนกับเธอเพื่อเธอจะได้สนใจเขาขึ้นมาบ้าง

เพราะตั้งแต่เธอตื่นเธอดูสนใจทุกอย่างยกเว้นเขาที่นั่งอยู่ข้างๆ เธอ

“ยินดีค่ะ ฉันเดาว่าคุณอาจจะหนาวก็เลยขอผ้าห่มมาให้” พลอยชมพูปอบด้วยเสียงนุ่มและส่งยิ้มให้เขา เสียงของพลอยชมพูปเพราะมากและยิ่งเขาได้ยินก็ยิ่งคุ่นๆ แต่ยั้งนี้ก็ไม่ออกว่าเคยได้ยินจากที่ไหน

“จริงๆ ถ้าคุณจะทำมากกว่านั้นผมก็ไม่ติดอะไรนะครับ ผมยินดีถ้าเป็นคุณ” ปฐพีเอ่ยหยอดเธอตรงๆ เพราะยุคนี้ 5G ละจะมีมาอ้อมค้อมกันคงไม่ได้

“แค่ห่มผ้าดีแล้วค่ะ ถ้ามากกว่านั้นคงจะไม่ดี” พลอยชมพูรีบตอบแบบเอาตัวรอด แม้เธอจะเคยเจอผู้ชายออกตัวแรงมาเยอะ แต่เห็นทีคนที่อยู่ตรงหน้าไม่น่าจะธรรมดาเลยจริงๆ

“ไม่ต้องเกรงใจเลยครับ สำหรับคุณ...ผมโอเค”

“ขอบคุณนะคะ เคยมีใครบอกคุณไหม คุณเป็นคนที่มีอารมณ์ดีมาก” พลอยชมพู่จะชวนเขาเปลี่ยนเรื่อง เพราะถ้าปล่อยให้เขาวนเรื่องเดิมมีหวังการรุกจีบของเขาคงไม่จบลงง่ายๆ

“อืมก็มีบ้างครับ ผมปฐพี หรือคุณจะเรียกผมว่าแดนก็ได้ล่ะ” ปฐพีเอ่ยแนะนำตัวจริงๆ เขาเป็นคนที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง เพราะเขาเป็นถึงนักร้องดังของไทยที่โกอินเตอร์ ทำให้หญิงสาวถึงทำเหมือนไม่รู้จักเขาเลย

“เราต้องรู้จักกันหรือคะ” พลอยชมพู่ถามกลับทันควัน เธอแซวเขากลับแบบเนียนๆ เพื่อเขาจะลดดีกรีการรุกลงบ้าง

“ต้องสิ” ปฐพีเน้นเสียงจริงจังเพื่อย้ำว่า การรู้จักกันระหว่างเขากับเธอเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามไปเลย

“ขอโทษค่ะ ฉันแก๊งแซว ฟังค์ค่ะ ฟังค์ พลอยชมพู” พลอยชมพู
แนะนำตนเองออกไป ขณะที่เน่ห้วกำลังคิดแผนซึ่งหนีกลางอากาศ
“ยินดีที่ได้รู้จักครับ ฟังค์ของผม”

พลอยชมพูเดินเข้ามาในอาคารผู้โดยสารของสนามบินและกำลังรอกระเป๋าของเธออยู่ตรงสายพานหมายเลขแปดอย่างใจจดใจจ่อ เธอกลัวจะมองพลาดและไม่ทันเห็นกระเป๋าเดินทางของเธอที่มีหลายใบ ทันใดนั้นก็มียายเรียกเข้าทางโทรศัพท์มือถือเข้ามาทักว่า ปลายสายรู้เวลาจริงๆ

“สวัสดีค่ะ พี่แซนดี้” พลอยชมพูเอ่ยทักปลายสายทันทีที่เธอกดรับสาย

“เสียงใสเลยนะคะ คุณน้องฟังก์” ศรัณย์ หรือแซนดี้ หนุ่มหล่อที่มีหัวใจสาวเต็มตัวผู้เป็นเจ้าของไซนฟิตเนสตอบกลับอย่างอารมณ์ดี

“เสียงฟังก์ใสอยู่แล้วค่ะ และตอนนี้สดใสมาก เพราะฟังก์ถึงเมืองไทยแล้ว”

“จ๊ะ พี่กะเวลาไม่ผิดเลยจริงๆ ยินดีต้อนรับกลับบ้าน” ศรัณย์กล่าวด้วยน้ำเสียงที่อบอุ่นและจริงใจ เขาเองก็ดีใจที่เธอกลับมา เพราะการไปอเมริกาครั้งนี้ของเธอยาวนานกว่าทุกครั้ง

“ขอบคุณมากๆ เลยคะ ยินดีมากที่ได้กลับมา ถ้าพี่คงอยู่ต่ออีกนิดคงโดนคุณแม่และคุณป้าซื้อตัวอยู่ที่อเมริกาไม่ให้กลับมาแน่ๆ” พลอยชมพูอธิบายเหตุผลที่ดูเป็นจริงเป็นจังแบบสุดๆ เธอไม่ได้คิดหลอกศรัณย์แต่แม่กับป้าเธอดูมีแผนบางอย่างที่จะให้เธออยู่ต่อ เธอเลยรีบหนีก่อนที่จะโดนล็อกตัวไว้ที่อเมริกา

“ไม่ได้เลยนะคะ น้องฟุ้งซันของพี่ ครูสอนโยคะที่สวยที่สุดของไซเนพิตเนสจะมาโดนซื้อตัวไม่ได้คะ พี่แซนดีไม่ยอมเด็ดขาด” ศรัณย์รีบแย้งกลับ ถ้าเธอต้องอยู่อเมริกาจริงๆ ตัวเขา ที่มงานและลูกศิษย์ขอเธอคงบ่นคิดถึงกันให้ควัก

“จ๋า พี่คงเลยรีบหนีกลับมาเลยใจคะ กลัวพิตเนสของพี่แซนดีจะเหงาๆ หากขาดพี่ก็ไปสักคน” พลอยชมพูแสดงความเห็นด้วยแบบเต็มที่

“ถูกค่ะ พุดอีกก็ถูกอีก พี่เข้าใจเลยนะคะ” ลี้นเสียงของศรัณย์ พลอยชมพูก็สวนกลับทันที เพราะถ้ามาแนวนี้ศรัณย์น่าจะตามเธอไปสอนหรืออาจจะมีโอกาสพิเศษอื่นๆ

“สรุปว่า พี่แซนดีโทรมากล่าวยินดีต้อนรับ หรือจริงๆ มีเรื่องอะไรให้พี่ช่วยกันแน่คะ”

“ก็ต้องกล่าวต้อนรับอยู่แล้วคะ ส่วนเรื่องให้ช่วยนับว่าเป็นของแถมล่ะกันเนอะ” ศรัณย์รีบดึงเขามุกขวนขำเบาๆ เพราะพลอยชมพู

ก็เป็นคนกันเองจะพูดอะไร หรือเอ่ยอะไรออกมาก็ดูจะเดาทางทันกันอยู่ทุกทางเลยจริงๆ

“งานแถมก็มานะคะ” พลอยชมพูแซกกลับ

“คือจี้... พี่จะโทรมาปรึกษาเราว่าจะเข้ามาสอนให้พี่เร็วที่สุดได้ประมาณวันไหนดีจ๊ะ”

“ฟังค์ว่าน่าจะวัดหน้านะคะ วัดนี้ขอปรับเวลาก่อนคะ” พลอยชมพูให้คำตอบเบื้องต้นจากที่ประเมินสภาพร่างกายของตนเองวันนี้แล้ว การพักระยะสั้นจะช่วยฟื้นฟูร่างกายของเธอได้ เพราะเธอเริ่มรู้สึกถึงอาการเจ็บเล็กน้อย

“โอเค จี้เนี่ย พี่จัดตารางแล้วส่งให้เราดูอีกที” ศรัณย์ตอบรับอย่างเข้าใจ แต่ที่เขารีบโทรมาหาเธอตั้งแต่เนิ่นๆ ก็เพราะกลัวเธอจะรับงานอื่นยาวๆ และไม่มีคิวให้ชนพิตเนส

“ได้เลยคะ ฟังค์ขอวางสายก่อนนะคะ กระเป๋าฟังค์มาแล้วคะ” พลอยชมพูรีบพูดเร็วและกดวางสายก่อนจะรีบเดินไปยกกระเป๋าของเธอออกจากสายพาน

พลอยชมพูขึ้นรถขนกระเป๋าเดินทางของเธอออกมาด้านหน้าอาคารโดยสาร ตามประตูทางออกที่เพื่อนสนิทเธอได้โทรนัดแนะว่าจะรอเธออยู่ตรงนั้น ซึ่งเธอเห็นเขาแต่ไกลเพราะความโดดเด่นของเขาไม่ว่าจะเป็นสไตล์การแต่งกายที่ใครเห็นก็ต้องนึกว่าหลุดออกมาจากนิตยสาร นี่ยังไม่รวมรถหรูสีดำสนิทที่จอดอยู่ด้านหลัง

“ไง... คุณหนูฟังค์”

ประโยคแรกที่ภูผาเอ่ยทักเมื่อเขาเดินไปช่วยฟังก์เซ็นรทจน
กระเป๋าดินทางตรงหน้าประตูทางออก

“สวัสดิ์ค๊ะ คุณชายภูผาผู้หล่อเลิศในปฐพี” พลอยชมพูทักภูผากลับ
ด้วยแฮซแท็กที่บรรดาสาว ๆ ขึ้นให้เขาบนโซเชียลมีเดีย

“มีแซวๆ นะ” ภูผายิ้มขำกับฉายาที่พลอยชมพูเรียกเขา ก็แค่หนึ่ง
ในกระแสโลกโซเชียลที่สาว ๆ ตั้งให้ มันช่วยไม่ได้จริงๆ เสน่ห์ของเขามีแบบ
ล้นเหลือ ไม่ว่าจะ สาวเล็กสาวใหญ่ก็ต่างพากันกรี๊ดเขา นี่ถ้าดังอีกนิด
จะเปลี่ยนจากอาชีพตากุ้งังไปเป็นเน็ตไอดอลแทนล่ะ

“แต่งเต็มขนาดนี้ มารับแฟนเหวอคะ” พลอยชมพูแซวต่อไม่หยุด
เธอชื่นชมความความเป็นไฮโซเซเลบคนดังของเขาจริงๆ ไม่ว่าจะ
ปรากฏกายที่ไหน ชุดต้องเต็มและดูสมาร์ตในทุกมุมมอง

“จริงๆ ก็อยากมารับแฟนนะคะ แต่ไม่รู้ว่าจะให้เรียกแฟน
ได้ไหม” ภูผาได้ทีเลยหยอกกลับแบบไม่เกรงใจ

จริงๆ พลอยชมพูก็ตรงสเปกเขาทุกอย่าง ติดอยู่อย่างเดียวเขา
และเธอเป็นเพื่อนกันมานาน อีกทั้งเธอมักจะละเขาไว้ในฐานะเพื่อน
ห้ามเกินไปถึงแฟน เขาจึงยอมพักใจไม่รบเร้าเธอให้ไปต่อกับเขา
ในความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ซึ่งจริงๆ คงเป็นเขาคนเดียวที่อยากจะไปต่อ
ใจจะขาด

“อืม...ไม่น่าจะได้ ดูจากความประพุดติแล้วยากค๊ะ” พลอยชมพู
กล่าวตามความจริง

นี่เธอหายไปอเมริกาแวนเดียว ได้ข่าวจากเพ็ญดาวเพื่อนสนิท
อีกคนว่า ภูผาเปลี่ยนก็ใหม่ไปหลายคนทีเดียว ดินะที่เธอไม่ได้คิดกับภูผา
เกินเพื่อน แม้หน้าตา รูปร่าง และสัดส่วนจะกระซากใจขนาดนี้

“แน่จัง! ใ้เราก็นึกว่าจะได้เปลี่ยนสเตตัสจากเฟรนด์เป็นแฟน” ภูผา
แก้งทำหน้าหงอยๆ ใส่พลอยชมพูหวังให้เธอสงสารสุดหล่นคนนี่บ้าง ก่อน
จอดรถขึ้นกระเป๋าดูเส้นทางข้างรถหู้ของเธอ

“แหมๆ แล้วบรรดาน้องเรนนี่ น้องลูกตาล น้องแก้วปอง และ...”
พลอยชมพูไล่เรียงชื่อก็ก๊วบจนล่าสุดออกมา ดินะที่เธออัปเดต
ความเคลื่อนไหวของภูผากับเพ็ญดาวก่อนกลับมาไทย ไม่งั้นเธอคงไม่รู้จะ
เล่นมุกอะไรตอกกลับภูผาสุดหล่นดี

“พอเถอะ ถ้าไล่ก็ก๊วบจนครบทุกคน มีหวังใครมาได้ยินฉันคอขาด
พอดี” ภูผาพูดพร้อมยกมือขึ้นสาธิตท่าถูกฟันคอตนเองด้วยมือขวา
อย่างติดตลก

“จ๋า คุณภูผา...กอดหน่อย” พลอยชมพูรับคำและอ้าแขนกว้าง
เพื่อเปิดรับภูผาในอ้อมกอดด้วยความคิดถึงและพูดต่อด้วยเสียงนุ่ม

“คิดถึงจ๋า”

พลอยชมพูใช้มือขวาลูบแผ่นหลังของภูผาอย่างสนิทสนม จนทำให้
คนถูกกอดอยากอยู่แบบนี้นานขึ้นและตัวเขาเองนี่แหละที่จะห้ามใจไม่ไหว

“อย่ากอดนาน เดี่ยวฉันคิดจริง” ลื่นเสียงพลอยชมพูรีบปล่อย
สองมือเธอจากอ้อมกอดของภูผาทันที เพราะเธอกลัวเขาจะคิดจริง
แบบที่พูดแล้วเดี๋ยวงานจะเข้าเธอ

“โอเค ขนของ” พลอยชมพูปุดพร้อมส่งยิ้มหวานให้กับภุฉา และส่งสายต่านำทางเป็นเชิงบอกว่าช่วยดำเนินการยกกระเป๋าทั้งหมด ขึ้นหลังรถ

“ฉันทยก” ภุฉาแกลังถามกลับทั้งๆ ที่เขาก็เต็มใจจะยกสัมภาระ ทั้งหมดของพลอยชมพู่อยู่แล้ว

“ใช้สิ พึงค์ยกไม่ไหว”

ปฐพีขึ้นรถตู้ของต้นสังกัดที่สมิธนำมารับเขาและนั่งนิ่งเงียบราวกับอยู่ใน ความคิดคนเดียว เขาไม่พูดไม่จาแต่มองพวงกุญแจรูปยูนิคอร์นที่เก็บมาได้ มองไปยิ้มไปจนสมิธต้องเริ่มชวนคุย

“การเดินทางเรียบร้อยดีใช่ไหมแดน” สมิธถามเสียงเรียบ เพราะเขาติดงานด่วนเลยกลับมาก่อนปฐพีหนึ่งสัปดาห์ ซึ่งทำให้ปฐพีต้อง เดินทางกลับไทยเพียงคนเดียว

“ครับ”

ปฐพียังคงจ้องมองพวงกุญแจในมือและพยายามใช้ความคิดนี้ถึง เจ้าของพวงกุญแจหน้าหวานที่เขาได้นั่งข้างๆ บนเครื่องบิน แต่คิดยังไงก็คิด ไม่ออกว่า เขาเคยเจอเธอที่ไหนก่อนหน้านี้ เธอคุ้นมากจริงๆ

“ไม่ได้ไปก่อเรื่อง หรือไปก๊ากกกับสาวที่ไหนบนเครื่องบินนะ”

สมิธถามย้ำอีกครั้ง เขาสะกั้วจริงๆ ที่ปฐพีจะมีข่าวคราวๆ ออกมา ดีที่ตอนทัวร์คอนเสิร์ตเขาและทีมงานดูแลกันอย่างใกล้ชิด แถมนงานทัวร์

คอนเสิร์ตคราวนี้ก็นักมากจนทำให้ปฐุพีไม่มีเวลาออกนอกกลุ่มนอทาง
ก็เขานะหนึ่งในคาสโนว่าตัวพ้อที่ยังไม่ทิ้งลาย แต่แค่ทั้งช่วงเป็นพักๆ

“ไม่ครับ แต่ก็ักก็มีบ้าง” ปฐุพียิ้มออกมาในที่สุด ในหัวของเขา
ตอนนี้มีแต่ภาพของพลอยชมพูทั้งตอนที่เธอหลับและตอนที่เธอตื่น
พูดจากวนๆ เขา ซึ่งเป็นภาพที่น่ารักมาก

น่าเสียดายที่เขาไม่ได้แลกเปลี่ยนกับเธอไว้

“จันไหน”

“พี่สมิธไม่ต้องใช้เสียงดูผมขนาดนั้น แค่เลเวลหนึ่งเอง พูดคุย
และทำความเข้าใจ” ปฐุพีหันไปสบตาสมิธและอธิบายความจริงที่เกิดขึ้น

“แน่ใจนะว่าเลเวลหนึ่ง” สมิธถามกลับฟังดูแล้วไม่อยากจะเชื่อ
ปฐุพีใช้คำว่าเลเวลหนึ่ง แสดงว่าหญิงสาวคนนั้นไม่ธรรมดาสามารถหยุด
ปฐุพีไว้ที่เลเวลหนึ่งแค่นั้น

“จริงๆ ผมก็อยากไปมากกว่านี้แต่ดันถึงกรุงเทพฯ ก่อนไง” ปฐุพีบ่น
ออกมาด้วยความเสียดาย ช่องทางติดต่อเธอเขาก็ไม่มี จะให้ไปต่อเลเวลอื่น
ได้อย่างไร เดียวคงต้องหาวิธีใช้เส้นสายกันหน่อย

“โชคดีแล้วละ” สมิธกล่าวออกมาด้วยความโล่งใจและถามต่อใน
เรื่องที่น่าขันได้

“อ้อ!... แล้ววีกที่พี่กลับมาก่อนเราได้ฝึกโยคะไหม”

“โยคะ...?” ปฐุพีทวนคำพูดของสมิธและเหมือนสมองกำลังจะ
ประมวลทางออกให้เขา ความรู้สึกคุ้นๆ กับพลอยชมพูที่เขาสงสัยตั้งแต่
อยู่บนเครื่องบิน สมองของเขา กำลังจะให้คำตอบได้

“ที่พี่ส่งคลิปไปให้ไง ก็แอบอวดปวดหลัง”

“โยคะ... พิ้งค์” ปฐพีพูดออกมาที่ละคำและเหมือนพระเจ้ากำลังทำให้คำขอเป็นจริง ในที่สุดเขาก็ निकออกเป็นจังหวะเดียวกับที่สมิธเอ่ยถึงชื่อครูสอนโยคะในช่อง Yoga with Pink

“ครูพิ้งค์ในคลิป”

“อ้อ!... เจ้าของยูนิคอร์นนี่เอง นึกตั้งนาน” ปฐพีโล่งใจขึ้นมาทันทีเมื่อเขานิกออกและเดี่ยวการอัปโหลดของเขาจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ภูผามาส่งพลอยชมพูที่คอนโดอย่างปลอดภัย โดยก่อนเข้ามาที่คอนโด ทั้งสองคนได้แวะซื้อวัตุดิบง่ายๆ สำหรับอาหารมือเย็นจากซูเปอร์มาร์เกต ในชอปปิงมอลล์ ซึ่งพลอยชมพูเข้าโหมดยศคลีนองค์แม่ลงไปเลือกแต่ วัตุดิบคลีนๆ กรีนๆ เธอหวังว่ามือนี้คงจะช่วยล้างท้องให้ภูผาบ้าง เพราะ รายนี้สายดาร์กดริงก์เก่ง ดื่มเก่งทุกวัน นานๆ จะได้ทานอะไรคลีนๆ หน่อย

“สแต่ก็ปลาอินทรีกับสลัดอะโวคาโด” พลอยชมพูแนะนำเมนู อาหารคลีนที่เธอเพิ่งทำเสร็จมาดๆ พร้อมจัดจานสวยและวางบนโต๊ะ

“น่าทานมากๆ ถือเป็นค่าเหนื่อยที่ไปรับฟังก์ส์กันนะครับ” ภูผา ยิ้มหวานตอบพลอยชมพู ถ้าสาวๆ ได้มาเห็นมีหวังกรี๊ดสลบและเป็นลมอยู่ ตรงนี้แน่ๆ รอยยิ้มพิฆาตขนาดนี้ ถ้าใจไม่แข็งพอมีหวังตกหลุมพรางแล้ว ตกหลุมพรางอีก ไม่รอดแน่!

“ตามนั้นเลย เอาที่สบายใจ” พลอยชมพูดบอกลับและยกไหล่ ทั้งสองข้างเป็นเชิงบอกภูผาว่า ตามใจเขาเลย

“ทานเลยไหม”

“หยุด” ภูผายกมือซ้ายขึ้นห้ามและใช้มือซ้ายจับมือขวาของ พลอยชมพวาวางลงที่โต๊ะ พร้อมจัดแจงใช้โทรศัพท์มือถือถือของตนเองถ่ายภาพ ด้านหน้าตนเองที่มีทั้งอาหารคลีนและติดมือของทั้งสองคนลงไปด้วย เมื่อได้ ภาพชัดที่ต้องการภูผาก็ปล่อยมือของพลอยชมพู่ให้เป็นอิสระ

“อะไรอะ” พลอยชมพู่ถามด้วยความสงสัย แต่ถ้ามีขึ้นหยิบมือถือ ถ่ายรูปแบบนี้ ภูผาคงถ่ายลงไอจีเพื่อเรียกเรตติ้งแน่ๆ

“รูปชัดนี่ดีมาก ขออัปลงไอจีก่อนแล้วกัน” คำตอบของภูผา เหมือนที่พลอยชมพู่เดาทางไว้ไม่มีผิด เธอจึงพูดักทางเขาต่อ

“อับยังงี้ก็ได้ อย่าให้งานเข้ามาถึงฟังก์ค์ละกัน”

“รับรองว่าไม่ถึง แต่คงดังเบรียงปรั้งๆ” ภูผายิ้มอย่างอารมณ์ดี หลังจากที่เกิดลงรูปภาพพร้อมแคปชั่นเก๋ๆ ที่ว่า ‘อาหารคลีน...อาหารกับ คนรู้ใจ’ สาวๆ ที่เห็นแคปชั่นนี้มีหวังตาร้อน ไม่ก็ละลายกันทั้งเมือง

“ยัยดาวมาละ คอมเมนต์คนแรก” ภูผารายงานสด เพราะพอเขา ลงรูปปุ๊บ เพียงดาวแทบจะกดไลก์ทันทีและตอบกลับด้วยความรวดเร็วราว กับว่ารอดูรูปเขาอยู่ และในจังหวะเดียวกันฟังก์ค์จึงหยิบโทรศัพท์มือถือ ของตนเองขึ้นมาเพื่อดูว่า ภูผาทำอะไรรองไปกับรูปที่ตั้งใจแอบถ่ายเมื่อสักครู่

“หวานจนตาร้อน” พลอยชมพู่อ่านคอมเมนต์แรกของเธอจนรักถึงกับ ขำไม่ออกกับมุกที่เพียงดาวใส่มาเต็มแรง

“แท็กฟังก์ค์ด้วย”

“ก็บอกแล้วคุณเรามาหวาน” ภูผาพอใจกับยอดกตได้ก็ที่กำลังดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว สาวๆ พวกกันถามว่า สาวปริศนาคือใครบ้างก็มาแซวๆ ตามประสาคนในโลกโซเชียล

“อย่าเพิ่งนะ ทำแบบนี้เรียกคะแนนจากก๊ิกที่ซุกไว้รีเปล่า” พลอยชมพูนองด้วยสายตาดูภูผา เพราะเธอไม่อยากรงานเข้ารอบที่ล้านเดี่ยวอีกสักแปบคงจะมีสาว ๆ ตามกันไปทีไอจีของเธอและป่วนกันยกใหญ่

“อย่าไปพูดถึงคนอื่นเลยที่รัก ทานเถอะ” ภูผายิ้มอย่างพอใจกับผลงานรูปคู่และเริ่มหยิบอุปกรณ์สำหรับรับประทานขึ้นมาสองมือในท่าเตรียมพร้อม

“ภูผานะภูผา อย่าให้ฟังก์ค์โดนดักตบ สาดน้ำกรด หรือรถเฉี่ยวก่อนถึงจะเป็นห่วงกัน” พลอยชมพুবรยายเป็นฉากๆ เธอก็แอบกลัวนิดๆ ถ้าเกิดมีก๊ิกคนไหนที่เป็นสายโหดของภูผา การที่เธอจะต้องเผชิญเรื่องราวเหล่านั้นโอกาสการเกิดก็พอจะมีอยู่แม้ไม่มากเท่าไร แต่ก็น่ากลัวอยู่ดี เพราะเธอชอบโลกที่สงบๆ มากกว่าโลกที่วุ่นวายและยุ่งยาก

“ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกน่า พุดมาเป็นฉากๆ อ่านนิยายยัยดาวมากไปรีเปล่า” ภูผาถามกลับด้วยความเป็นห่วงกับจินตนาการบรรเจิดของพลอยชมพู่

แม้เขาจะมีก๊ิกเยอะก็จริง แต่ทุกคนเราอยู่ร่วมกันภายใต้กฎบางอย่าง ดังนั้นเรื่องทีพลอยชมพู่กังวลไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นจริงๆ เขาก็พร้อมรับมือตชอบและดูแลเธอไปตลอดชีวิต

“ก็นิดหนึ่ง...ตอนนี้ดาวเขียนให้ฟังก์เป็นนางเอก ก็ต้องมีอินบ้างอะไรบ้าง” พลอยชมพูนุสสารภาพออกมาในที่สุดว่า เธอคือหนึ่งในตัวละครหลักของนิยายที่เพียงดาวกำลังเขียน

“ว่าละ...แล้วดาวให้ฉันเป็นพระเอกไหม” ภูผาถามต่อด้วยความสนใจ ในโลกจริงเป็นเพื่อนกันก็หวังว่าในโลคนิยายจะได้เป็นแฟนจริงๆ บ้าง

“ไม่ละ เป็นเพื่อนเหมือนเดิม” พลอยชมพูดอบกลับทันทีแทบไม่ต้องคิด เพราะเธอตอบตามที่เพียงดาวบริพมาล้วนๆ ไม่ได้คิดเองเลยสักนิด

“แม้แต่ในนิยายก็เป็นได้แค่เพื่อน” ภูผาทำเสียงหงอยๆ สงสัยต้องโทรบริพเพียงดาวใหม่ว่า ‘ขอบทพระเอกคู่กับพลอยชมพูนุ’

“เพื่อนรัก” พลอยชมพูนุยิ้มหวานก่อนจะตักเนื้อปลาอินทรีเข้าปาก แต่ก็แทบจะสำลักเมื่ออีกฝ่ายตบท้ายสถานะที่ตรงกันข้าม

“รักเพื่อน!”

ปฐพีอาบน้ำเสร็จหลังจากที่เข้าเพิ่งตื่นนอนเมื่อตอนหัวค่ำ โดยจากสนามบินสมิธก็ให้รถตู้ต้นสังกัดมุ่งตรงมาส่งเขาที่คอนโดใหม่ ซึ่งการตกแต่งภายในทุกอย่างเหมือนคอนโดเก่าเป๊ะๆ เขาเป็นว่าทุกรายละเอียดสมิธจัดการยกห้องเดิมมาอยู่ที่นี่ แค่เปลี่ยนฟังก์ดีไซน์ให้เขาได้เห็นวิวที่สวยงามขึ้นและเงียบสงบมากขึ้น

“ไถ่แค้นแล้วสิ” ปลายสายทักกลับอย่างเบิกบาน ก็เขานี้แหละที่ ไทรไปหลายมิลคอล เห็นเพื่อนที่กลับจากอเมริกาเงียบเป็นเป้าสาก ก็กลัว จะเป็นอะไรไป ค่อยดีหน่อยที่ตัวต้นเรื่องโทรกลับมาได้สักที

“เออสิวะ นี่แกโทรจิกฉันตลอดบาย” ปฐพีกรอกเสียงแบบหงุดหงิด ใส่จิณณ์เพื่อนสนิทที่โทรหาเขาแบบไม่ยังมี นี่ถ้าเป็นผู้หญิงคงเป็นโหมด แฟนสาวโทรตามแฟนเพราะหึงหวง

“อ้าว...ก็เห็นกลับมาไทยเพื่อนก็โทรทักทาย” จิณณ์แซวกลับ จริงๆ เขาแค่กดโทรหาสามครั้งเท่านั้น โทรครั้งแรกหลังจากเห็นข่าวปฐพีในโลกออนไลน์ และอีกสองครั้งหลังก็เพื่อจะโทรนัดชนแก้วฉลองกลับไทย ตามคำชวนของฉอนเสื่อร้ายอีกคนของแก๊ง

“ข่าวไวเชียวนะ นี่ทำธุรกิจเสื้อผ้า หรือทำข่าว”

“เอาน่า ข่าวเงียบๆ ของแก ใครๆ ก็รู้ไหม”

“หา!” ปฐพีอุทานกับคำว่า ข่าวเงียบๆ ที่จิณณ์พูดถึง เมื่อเข้าเขาไม่ เจอแฟนคลับเลยสักคนและทำตัวเนียนที่สุดเท่าที่จะทำได้ สถานการณ์ปกติ แล้วทำไมยังมีข่าวอีก

“ขึ้นเต็มหน้าพีตว่า แกกลับไทย รูปง่วงๆ ของแก ชุดเสื้อคู่กับ กางเกงสีเทาแบบออกกำลังกายกึ่งชุดนอนมีแต่คนกรี๊ด”

จิณณ์บรรยายรายละเอียดจริงๆ ที่จริงอยากลงลึกเรื่องเสื้อผ้า มากกว่านี้ แต่ลุดนี้ของปฐพีก็รอดอีกครั้ง ต้องยอมรับว่าต่อให้ใส่เสื้อกล้าม กับกางเกงบอด ปฐพีก็คงจะยังหล่อสมารถได้อยู่ดี ทั้งไบหน้า รูปร่าง ความสูง และทุกสัดส่วนราวกับเทพบุตรที่ถูกจัดวางไว้อย่างลงตัว

“ฉัน ร้าก...” เสียงสูงของใครคนหนึ่งดังแทรกเข้ามาในสายโทรศัพท์

“เสียงอะไรวะ เปิดทีวี่ดูประกวดร้องเพลงเหรออ” จิณณ์ทักปฐพี เพราะเสียงที่ได้ยินไม่น่าคิดเป็นอย่างอื่นได้ แม้จะเป็นเสียงผู้หญิงเขาก็แน่ใจว่าไม่ใช่คู่นอนของปฐพี เพราะรายนี้เพิ่งกลับมาไม่น่าจะล่าเหยื่อได้ทัน

“เปล่า” ปฐพีปฏิเสธแต่เสียงยังคงดังต่อเนื่อง

“ร้าก ตลอด...ไป” ต้นเสียงยังคงร้องเพลงต่อไป ในฐานะที่ปฐพีเป็นนักร้องฟังแล้วอึดอัดใจสุดๆ เพราะไม่มีคำไหนออกเสียงได้ตรงคีย์เลย แต่เขายังใช้สมาธิคุยกับจิณณ์ต่อเพื่อปรึกษาเรื่องที่เขาายังคิดไม่ออก

“เออ...จิณณ์”

“หา...ว่าอะไรนะ” จิณณ์ไม่ค่อยได้ยินเสียงปฐพี เพราะเสียงร้องเพลงยังคงดังขึ้นเรื่อยๆ

“ร้าก ไม่เปลี่ยนแปลง...”

“ไม่ได้ยินเลยวะ” จิณณ์กล่าวออกมาในที่สุด เพราะเขาไม่ได้ยินเสียงปฐพีเลย เสียงแทรกร้องเพลงดังมากจนแทบแก้วหูได้ถ้าเขาต้องอยู่ในห้องปฐพี

“ฟังดีจ้ะ ฉัน จะหาคนในยุทูปเจอได้ไง” ปฐพีถามคำถามที่ตนเองยังคิดไม่ตก เขาอยากคุยกับเจ้าของพวงกุญแจยูนิคอร์นต่อและเขาก็ไม่ได้อยากเรียนโยคะผ่านยุทูปแล้ว เขาอยากเรียนกับเธอแบบตัวต่อตัว ตาต่อตา และใจต่อใจมากกว่า

“คนในยุทูป” จิณณ์ทวนสิ่งที่ได้ยิน ปฐพีจะมาไม่ไหนจะหาคนไปทำไม อย่าบอกนะมีสาวคนใหม่อยู่ในนั้น

“เออ”

“หาไปทำไม” จังหวะที่จิณณ์ถามหาเหตุผลกับปฐพีต่อ เสียงร้องเพลงยังคงดังต่อเนื่องและเป็นเสียงที่สูงมากทีเดียว

“เพราะรำกจริง...จริง”

“เสียงโคตรดังอะ แกหมายถึงคนในยุทูป”

“เออ” ปฐพีเริ่มหยุดหงุดหงิดกับเสียงดังที่ก้องเข้ามาในโสตประสาท เขาอยากเดินไปหยุดเสียงนั้นเดี๋ยวนี้

“ฉันทำเสื้อผ้า จะให้หาคนได้ยังไง” จิณณ์ได้ที่ตอกกลับด้วยประโยคคล้ายๆ กับที่เขาโดนปฐพีอัดเมื่อตอนพูดคุยช่วงต้น

“นั่นแหละ แกนะกว้างขวาง” ปฐพีเริ่มเอ่ยชมความสามารถของจิณณ์ เพื่อนคนเก่งของเขาเป็นถึงเจ้าของแบรนด์เสื้อผ้า Jinn Bangkok รู้จักคนดังเยอะแยะจะทุกวงการ

“ลองเชิร์ชกูเกิลรียัง” จิณณ์เสนอทางออกง่ายๆ ให้ปฐพี เพราะโลกยุคออนไลน์การจะหาข้อมูลใครสักคนไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป ยิ่งถ้าเป็นคนในยุทูปก็ต้องมีช่องทางที่ติดต่อกันได้ไม่ยาก

“รำกเธอคนเดียว” เสียงที่สูงกลับเปลี่ยนเป็นเสียงต่ำ ซึ่งส่งสัญญาณว่าเพลงที่เธอร้องกำลังจะจบลง แต่ดูท่าสงครามกำลังจะเกิดเพราะความอดทนของปฐพีได้หมดลงแล้วเช่นกัน

“เออวะ เดี่ยวลองดู แค่นี้ละ ต้องไปจัดการข้างห้องก่อน”

พลอยชมพู่รู้สึกอารมณ์ดีสุดๆ หลังจากที่เธอได้แช่น้ำอุ่นในอ่างอาบน้ำ และร้องเพลงที่เธอชื่นชอบ ถึงแม้ว่าเธอจะอาบน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้วและเริ่มต้มนมทาครีมบำรุง เธอยังคงร้องเพลงต่อเนื่อง เพราะเธอรู้สึกว่ายิ่งร้องพลังยิ่งมา แถมยังช่วยให้เธอได้ฝึกการหายใจมากยิ่งขึ้นไปอีก แต่เธอก็ต้องหยุดกิจกรรมทุกอย่างลงเนื่องจากมีเสียงเคาะประตูที่ตั้งต่อเนื่องไม่หยุด เธอเดินไปที่ประตูและแอบมองลอดตาแมวดูเชิงก่อนที่จะตัดสินใจเปิดประตูให้แขกผู้มาเยือน

“ขอโทษนะคะ คุณมีธุระอะไรหรือเปล่า” พลอยชมพู่ถามอย่างสุภาพ เพราะบุรุษตรงหน้าใส่แว่นดำอำพรางหน้าไว้ เธอจึงไม่แน่ใจว่า เขาใช้คนที่เธอรู้จัก

“คือ คุณ...” ปฐพีพูดได้เพียงแค่นั้น เขาก็ไม่อยากจะเอ่ยประโยคใดๆ ออกไปอีก ต่อให้เสียงผู้หญิงตรงหน้าจะดังอีกแค่ไหน เขาก็จะยอมใจทนฟังต่อละกัน ก็เพราะเธอคือคนที่มาวิ่งในหัวเขาตลอดบาย แม้กระทั่งในฝันขณะเขานอนหลับ เจ้าของพวงกุญแจยูนิคอร์น

“คะ...?” พลอยชมพู่ส่งยิ้มหวานสะกดใจผู้มาเยือน

เธอหวังเพียงว่า เขาจะพูดธุระจบและจากไปโดยเร็ว แต่ดูท่าจะไม่ เพราะชายหนุ่มตรงหน้าเขาไม่พูดอะไรต่อแต่กลับถอดแว่นดำออก และนั่นยิ่งทำให้เธอตกใจ

“ผู้ชายบนเครื่องบิน” พลอยชมพู่อุทานออกมา ใช่ว่าเธอจำเขาไม่ได้ เธอจำเขาได้ดีเลยล่ะ ‘แดน ปฐพี’

“ฟังก์ของผม ดีใจที่ได้เจอคุณอีกในฐานะเพื่อนบ้าน” ปฐพีส่งยิ้มอบอุ่นให้พลอยชมพู แค่นี้ได้เห็นเธอเขาก็แทบจะลืมนึกว่า เขามาเคาะประตูห้องนี้ทำไม เพราะการเจอเธอโดยไม่ต้องเซิร์ชกูเกิ้ลนับว่าเป็น ‘แจ๊กพอต’

“ไม่ค่อยดีเท่าไรนะคะ” พลอยชมพูส่ายหน้า และขอคิดไปก่อนว่า ต่อจากนี้ความสุขในชีวิตกำลังจะหายไป

“อ้อ ผมแดน ปฐพี หรือจะเรียกแดนของฟังก์ก็ได้ ผมยินดีมากๆ ครับ” ปฐพีกล่าวเตือนความจำอีกครั้ง พร้อมจับมือขวาของพลอยชมพูขึ้นมาเช็กแฮนด์รอสอง เขาค่อนข้างมั่นใจว่า พลอยชมพูจำเขาได้แน่นอน และตอนนี้สมองของเขาก็คิดแผนสงบศึกไว้เรียบร้อยแล้ว

“คือ คุณมาเคาะประตู เพื่อมาแสดงความดีใจที่เราอยู่ห้องติดกัน” พลอยชมพูขยับมือออกจากการจับกุมของปฐพี ชายหนุ่มยอมปล่อยให้เธอเป็นอิสระ เพราะเรื่องราวต่อจากนี้เขามีเวลาอยู่กับเธออีกนาน

“อืมจริงๆ มันก็ส่วนหนึ่ง ผมขอเข้าไปนะ” ปฐพีไม่พูดเปล่าเขารีบแทรกตัวเข้าไปในห้องของเธอทันทีโดยที่ไม่รอให้เธออนุญาต

“นี่มันกุหาสองรีเปล่า...?”

ปฐพีเดินเข้ามาในห้องพักของพลอยชมพูด้วยอารมณ์ที่ดีที่สุดๆ ปรับเปลี่ยน โหมดจากโมโหเป็นสดใสและขี้เล่นทันทีราวกับพลิกฝ่ามือแค่เสี้ยววินาที เขายังนึกขำตนเองในใจที่หงุดหงิดเสียงร้องเพลงผิดคีย์ขณะที่คุยโทรศัพท์ กับจิณณ์ แต่พอประตูห้องเปิดออกและได้เจอหน้าเจ้าของเสียงเท่านั้น ความหงุดหงิดก็กลับด้านเปลี่ยนเป็นอยากอยู่ข้างๆ ซะงั้น

ห้องพักของพลอยชมพูตกแต่งด้วยโทนสีชาวดำแบบเรียบง่าย ต่างจากที่เขาจินตนาการไว้อย่างสิ้นเชิง ที่แรกเขาก็นึกว่า เจ้าของ พวงกุญแจยูนิคอร์นจะต้องตกแต่งห้องโทนสีที่นุ่มนวลกว่านี้ หรือไม่ก็ดูซอฟ เบาๆ มากกว่าแข็งแรงแบบที่เป็นอยู่ แต่เอาเป็นว่าสำหรับเขาพลอยชมพู ก็ดูโอ่ทุกเรื่องและถ้าจะโอเคขึ้นหากเธอจะเปิดโอกาสให้เขาไปวิ่งเล่น ในหัวใจของบ้าง

“ฟังก์จำ จะไม่ถามผมหน่อยหรือครับว่าจะรับขา หรือกาแพตีคะ” ปฐพีส่งยิ้มหวานหยดและจ้องพลอยชมพูด้วยแววตาเป็นประกาย ซึ่งพลอยชมพู่เห็นแล้วเธอสัมผัสได้ถึงการรุกแบบมีเชิงของเสื้อที่กำลังหลอกล่อให้เหยื่อติดกับดัก เธอจึงเลือกตอบเขาแบบกวนๆ พร้อมอธิบายข้อเท็จจริง

“ฉันไม่ใช่แอร์ไฮสเตรสนะคะ อีกรายห้องคุณก็อยู่ข้างๆ จะรับขาหรือกาแพที่ห้องตัวเองน่าจะสะดวกกว่าไหม” พลอยชมพู่เลิกคิ้วสูงเป็นเชิงถาม เธอจ้องตาเขากลับไปและหวังว่า เสื้อร้ายจะยอมใจอ่อนหรือไม่ก็ล่าทัพลงบ้าง

“แฟนอุตส่าห์มาเยี่ยมถึงห้องนะคะ” พลอยชมพู่ตาโตกับคำพูดที่เธอได้ยิน เธอจ้องมองเขาต่อแต่ติดตรงที่เธอพูดอะไรไม่ออก ถ้าจะมานวนนี้การที่เธอหนึ่งวันน่าจะดีกว่าระโศกกระตัก ถ้าหลุดคำพูดอะไรออกไปแม้เพียงเล็กน้อย เธอโดนรวบหัวรวบหางภายในคืนนี้แน่ๆ

“ผมหมายถึงแดนนะ เสียงมันใกล้กันออก” ปฐพีแก้งข้างกับมุกที่เขาเพิ่งเล่นไป นึกว่าเธอจะตอบทำให้เขาสักหน่อย เขาจะได้ไปต่อกับมุกนี้ได้ น่าเสียดายเหลือเกิน เขาจึงต้องตบมุกกลับเกลื่อนการรุกเธอแบบตรงๆ

“แดน หรือแฟน” ปฐพีเน้นเสียงคำหลังหนักแน่น นี่ไม่ใช่ที่เล่นที่จริงแต่เขาหวังจริงล้วนๆ

“แดน-ไม่-ใช่-แฟน” พลอยชมพู่ค่อยๆ พูดทีละคำอย่างช้าๆ เพื่อว่าประโยคนี้จะซึมเข้าไปในจิตใต้สำนึกของปฐพีบ้าง นี่เธอกำลังเจอภูผาเวอร์ชันอัปเกรด แค่เวอร์ชันธรรมดาที่ปวดหัวจะแย่

“โอเค ไม่ใช่ตอนนี้ต่อไปก็ไม่ว่า” ปฐพีวนมาสรุปจบแบบมีความหวัง แม้เรื่องนี้จะไม่ใช่ว่าประเด็นหลักในการมาที่ห้องเธอ แต่สำหรับเขาเรื่องนี้ต้องจริงจังแล้วละ ก่อนที่จะมาขายอื่นมาดูดหัวใจเธอไปก่อน เสียอย่างเขา ได้อายคนทั้งโลก

“สรุปคือ...คุณมาเคาะประตูห้องฉันมีอะไรรีเปล่าคะ” พลอยชมพูตั้งคำถามใหม่เพื่อเปลี่ยนเรื่อง ทักษะนี้เธอถนัดอย่างมากกับการสนทนาที่ทั้งจับ ทั้งรูกแบบนี้ ต้องพาเขาไปพูดเรื่องอื่นมากกว่าจะเดินตามเขา อย่างเดียวจนตกเป็นเหยื่ออันแสนหวานและดินไม่หลุด

“ผมอยากดื่มโกโก้ร้อน พึงค์คนสวยพอจะช่วยหาให้ผมได้ไหม” แม้พลอยชมพูจะพาปฐพีเข้าเรื่อง แต่เขาก็วนออกนอกทะเลอีกรอบจนได้ราวกับว่าคืนนี้การอยู่ในห้องของพลอยชมพูให้นานที่สุดเป็นภารกิจกู้โลกทั้งใบ

พลอยชมพูหายไปในห้องครัวไม่ถึงสามนาที ก็มากลับพร้อมกับโกโก้ร้อนให้แขกไม่ได้รับเชิญที่ตอนนี้ดูนั่งสบายอกสบายใจอยู่ที่โซฟา แถมทำตัวเป็นเจ้าของห้องก็ไม่ปาน นี่เขาอาจจะยึดห้องเธอเลยหรือไง แต่ดูๆ ไปเวลาที่เขาไม่พูดและนั่งนิ่งๆ อยู่ตรงนั้น ออรัลของเขาที่เปล่งออกมาเหมือนกันนี่ขนาดอยู่ในชุดลำลอง หรือจะเรียกอีกอย่างว่าชุดนอนก็แล้วกันนอนยังดูดีมากที่สุดทีเดียว

เมื่อปฐพีได้ทำตามที่ร้องขอ เขาก็จับโกโก้และดื่มด่ำกับรสชาติโกโก้แก้วแรกและอาจจะเรียกได้ว่าเป็นโกโก้ที่อร่อยที่สุดตั้งแต่ได้ทานมา

พร้อมเอ่ยปากชมพลอยชมพูยกใหญ่ แต่เธอตอบกลับสั้นๆ ที่ทำเอาเขายัง
ขำในใจ คือ โโกโก้ของสำเร็จยังงี้ก็ต้องอร่อย หลังจากนั้นปฐพีจึงเปิด
คลิปเพลงตลอดไปที่เขาเคยร้อง Cover จากต้นฉบับให้เธอฟัง พลอยชมพู
ตั้งใจฟังและนั่งนิ่งข้างเขาในระยะเวลาที่ประชิดตัว มันยิ่งทำให้เขาอยาก
เปิดเพลงทั้งหมดที่เขาร้องให้เธอฟังทั้งคืน

“ขอผมฟังด้วยนะ” เมื่อเพลงใกล้ถึงท่อนจบปฐพีใช้มือขวาของเขา
ถอดสายหูฟังข้างซ้ายออกจากหูของพลอยชมพูและใส่หูฟังที่หูข้างขวาของ
ตนเอง การนั่งเอนท่านี้ยิ่งทำให้เขาและเธอใกล้ชิดกันมากขึ้น แต่ดูเหมือนเขา
คนเดียวมากกว่าที่จะรู้สึกดี เพราะพลอยชมพูตั้งใจดูเขาในคลิปมากกว่า
สนใจเขาที่อยู่ข้างๆ จนกระทั่งเพลงเขาเนื้อร้องท่อนสุดท้าย ปฐพีก็ร้องสด
ตามคลิป

“เพราะฉันจะรักเธอคนเดียวตลอด...ไป”

เสียงนุ่มของปฐพีที่ลากเสียงจบตรงคีย์เดียวกันเป๊ะกับคำร้อง
ในคลิปและเมื่อสิ้นเสียงของเขา พลอยชมพูก็หันมาสบตากับเขาซึ่งใบหน้า
ของเธอและเขาห่างกันไม่ถึงนิ้ว

“คุณ” พลอยชมพูถอยศีรษะตนเองให้ห่างจากใบหน้าของปฐพี แต่
ปฐพีก็เขยิบใบหน้าของตนเองเข้าไปใกล้เธออีกครั้ง

“ตลอดไป” ปฐพีพูดคำนี้ออกมาขณะจ้องมองพลอยชมพู
ด้วยสายตาที่อบอุ่น ถ้าสาวใดได้มานั่งตรงนี้ก็คงฟินตามๆ กันไป แล้วพลอย
ชมพูล่ะเธอไม่ได้ใจแข็งขนาดนั้นนะ จังหวะเดียวกันนั้นปฐพีใช้มือซ้ายเอื้อม
ไปถอดหูฟังอีกข้างของพลอยชมพูออกโดยที่เขาไม่ละสายตาจากเธอ

“ตกหลุมรักผมใช่ไหมล่ะ พังค์ของผม” ปฐพีขยิบตาไปรอยเสน่ห์ ทั้งทำก่อนส่งยิ้มหวานให้พลอยชมพู แต่ดูเหมือนเธอจะนิ่งไปคล้ายๆ กับว่ากำลังดึงสติให้กลับมา

“คุณร้อง...เพราะดีค่ะ” พลอยชมพูพูดตะกุกตะกักอย่างช้าๆ เธอไม่เป็นตัวเอง นี่เธอกำลังตกหลุมพรางเขาอย่างนั้นหรือ

“สรุปคือผมอนุญาตให้คุณตกหลุมรักได้ ส่วนเรื่องร้องเพลง ผมจะสอนคุณเอง” ปฐพีเสนอตัวแบบฟูลออปชั่น นี่ถ้าจะให้เขามาทำงานบ้านเพิ่มให้ห้องเธอโปรดรับบอก เขาจะรีบมาอยู่ใกล้ๆ เธอตลอดเวลา

“เรื่องร้องเพลงฉันพอเข้าใจ แต่เรื่องตกหลุมรักเกี่ยวอะไรกันคะ” พลอยชมพูที่ดึงสติกลับมาถามกลับทันที

“พังค์ขา คุณก็ได้ยินท่อนสุดท้ายร้องว่า ผมจะรักคุณคนเดียว ตลอดไป ผมก็หมายความแบบนั้นจริงๆ” ปฐพีตีเนียนและตีมั่นแบบเจาะจงสุดๆ ไม่ใช่แก้มเธอแต่เขาตั้งใจและประจบเหมาะๆจริงๆ ที่เนื้อเพลงนี้ จบด้วยประโยคที่แสนเรียบง่ายแต่มีความหมายลึกซึ้ง

“นี่พูดจริง” พลอยชมพูถามต่อและสีหน้าของเธอก็ไม่ได้จะเชื่อ คำพูดของคนตรงหน้า นี่มันมุขจีบสาวที่เนียนที่สุดเท่าที่เธอเคยพบมา แต่เดี๋ยวจะถ้าสิ่งที่เข้าพูดเป็นเรื่องจริงล่ะก็ งานกำลังจะเข้าเธอแล้วละ

“ผมพูดจริงและคิดจริง” ปฐพีตอบด้วยน้ำเสียงหนักแน่น แต่ความหวังก็ดูจะสลายหายไปอย่างรวดเร็วเมื่อประโยคต่อมาของพลอยชมพู นำเข้าสู่การสรุปคำตอบที่เขาไม่ได้อยากฟังสักนิด

“ไม่ดีกว่าค่ะ”

“ผมอยากช่วยให้คุณร้องเพลงได้และผมก็เป็นนักร้องมืออาชีพ”
ปฐพีไม่หม่อมมุกง่าย ๆ ธิบอ้างเหตุผลที่จะทำให้คนตรงหน้ายอมใจอ่อน
กับเขา

“ฉันเข้าใจ แต่...”

“ทำไมฉันต้องเรียนกับคุณ” คำถามของพลอยชมพูถือเป็นการเปิด
โอกาสที่ดีให้กับปฐพี เพราะเขารอจังหวะนี้อยู่ที่จะได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับ
เธอ เธอจะได้เชื่อมั่นในตัวเขามากขึ้นและยอมตกลงตามข้อเสนอที่
เขาต้องการ

“ง่าย ๆ ค่ะ... ฟังค์จำ ฟังนะคะ หนึ่ง ผมเป็นนักร้อง สอง ผมเคยร้อง
Cover เพลงนี้ และรู้ว่าจะร้องยังไงให้ตรงคีย์ และสุดท้ายห้องเราติดกัน
เรียนได้ตลอดเวลา ถ้าคุณติดขัดตรงไหนเดินไปเคาะห้องผมได้ทันที เรียกว่า
ดูแลกันอย่างใกล้ชิด”

“คุณจริงจังมากนะเนี่ย” พลอยชมพูเอ่ยออกมาเมื่อเธอได้ฟังเหตุผล
ร้อยแปดของปฐพี ที่เขาเสนอมาก็เป็นข้อเสนอที่น่าสนใจสุดๆ และ
ความหวังที่เธออยากจะร้องเพลงนี้ให้เพราะจับใจก็กลับมาอีกครั้ง เธอไม่รู้
เหมือนกันว่าทำไมเธอถึงชอบร้องแต่เพลงนี้ และในหัวก็วนเวียนให้ร้องแต่
เพลงนี้ซ้ำๆ ตั้งแต่พ่อของเธอได้จากไปด้วยอุบัติเหตุทางเครื่องบิน

“ฉันร้องเพลงแยขนาดนั้นเลยหรอ” เสียงของพลอยชมพูอ่อนลง
สมองของเธอกำลังทำให้เธอเข้าใจผิดคิดหนักและกำลังตกย้ำในความคิด
ว่าเสียงร้องของเธอนั้นเพี้ยนในระดับมากที่พูด

“ไม่ได้เรียกว่า แม่คะ เรียกว่า เรียนรู้ได้” ปฐพีพูดปลอบใจทันที เมื่อเขาได้ยินเสียงอ่อนของเธอ เขาอยากจะทำตัวเขาไปกอดเธอไว้แน่นๆ แต่เกรงว่า เธอจะตกใจก็เลยยังตนเองไว้ก่อน

“ฉันหมายถึง...ฉันร้องไม่โอเคใช่ไหม” พลอยชมพุกถามอีกครั้ง ทำไมถึงอยู่ต่อหน้าปฐพีความมั่นใจในการร้องเพลงของเธอก็ดูหดหาย ทั้งๆ ที่หลายปีที่ผ่านมา เธอไม่ได้แคร์ด้วยซ้ำว่า จะผิดคีย์ หรือจะเพี้ยน แต่แค่สุขใจที่ได้ร้อง

“นิดเดียวเองคะ” ปฐพีใช้นิ้วยื่นย้ำด้วยการใช้ภาษากายด้วยการใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้เกือบจะประกบกันเว้นช่องว่างไว้เล็กน้อย เพื่อเป็นการยืนยันกับพลอยชมพู่ว่าเรื่องร้องเพลงผิดคีย์เป็นเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น

“ร้องโอเคนิดเดียว” พลอยชมพู่กำลังตีความไปไกล จึงทำให้ปฐพีต้องรีบขมวดการสนทนาให้กระชับ เพราะไม่อย่างนั้นเธอก็จะวนๆ ถามเกี่ยวกับการร้องเพลงของเธอไม่หยุดแน่ๆ

“เอาเป็นว่า ตอนนี้ไม่เกี่ยวกับร้องโอ หรือไม่โอ”

“ยังไง”

“จริงๆ ผมอยากให้อีจ๋าเป็นบัดดี้ผม โดยเราแลกกันสอนสิ่งที่ถนัดดีไหม” ปฐพีเข้าโหมดจริงจังและในที่สุดก็ถึงเวลาที่เขาจะได้พูดในสิ่งที่เขาต้องการจริงๆ แถมโอเดียนี่ทั้งเขาและพลอยชมพู่ก็ win-win ทั้งคู่

“บัดดี้” พลอยชมพู่ทวนคำพูดของปฐพี เธอเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่า เขาจะมาไม่ไหนกัน

“อืม” ปฐพีพยักหน้าและอธิบายต่อ

“ก็ฟังก์ชันโยคะผมและผมจะสอนร้องเพลงให้ไงคะ ดีไหม?” ปรูพีส่งยิ้มหวานให้เธออีกครั้งและคราวนี้ข้อเสนอของเขาต้องจบสวยแน่นอนเพราะเขาจะเป็นคนปิดเกมนี้ด้วยตนเอง

“เหมือนจะดี แต่...” ยังไม่ทันที่พลอยชมพูจะพูดอะไรต่อ ปรูพีก็รีบพูดปิดจบทันที

“ไม่มีแต่นะคะ ตกกลางตามนี้”

“เดี๋ยว!” พลอยชมพูอยากจะทำต่อ แต่ดูเหมือนว่า ปรูพีไม่อยากให้การสนทนายืดเยื้ออีกต่อไป

“ไม่เดี๋ยวนะคะ ฟังก์ชันบอกกว่า ดี ก็คือ ดีค่ะ เขาเป็นว่าเราเป็นบัดดีกันเนอะ” ปรูพีรีบสรุปจบการเจรจาและไม่ทันที่พลอยชมพูจะเอ่ยอะไรออกมาเขารีบพูดต่อ

“คืนนี้ผมกลับห้องก่อน...ฝันดีครับ”

ปรูพีใช้ความไวจับที่หน้าผากของพลอยชมพูก่อนที่จะกลับห้องของตนเองโดยที่เจ้าของห้องไม่ต้องเดินไปส่ง

พลอยชมพูตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อเล่นโยคะตามแบบกิจวัตรของเธอ จริงๆ เมื่อคืนเธอหลับไม่ค่อยสนิทเท่าไร สาเหตุน่าจะมาจากอาการเจ็บแสบที่ร่างกายยังปรับเวลาไม่ได้ แต่ไม่เป็นไรการได้ทำโยคะก็ช่วยให้เธอผ่อนคลายยามเช้าได้ดีแถมช่วยให้เธอฟื้นฟูพลังขึ้นมาอีกนิด

พลอยชมพูเล่นโยคะอย่างต่อเนื่องจนถึงช่วงสุดท้ายที่เธออยู่ในท่าควาสนะ หรือท่าศพในลักษณะนอนหงาย มือและขาเหยียดออก

พร้อมปล่อยร่างกายสบายๆ สูดลมหายใจเข้าลึกและออกยาว จังหวะที่เธอกำลังจะล้มตาขึ้นเพื่อสิ้นสุดการเล่นโยคะก็เป็นจังหวะเดียวกับที่เสียงเคาะประตูหน้าห้องของเธอดังขึ้น

“ไม่น่าจะเป็นภู่ผา หรือเพ็ญดาวหรือกสองคนนี่ไม่นิยมตื่นเช้า” พลอยชมพูปุดกับตนเองจนเองขณะเดินไปที่ประตู และเมื่อเธอลอดมองผ่านตาแมวเพื่อสำรวจคนที่มาเยือนเธอก็แทบไม่อยากจะเปิดประตูให้ และขอประเมินสถานการณ์ว่าเช้านี้ของเธอจะไม่สงบสุขอีกต่อไป

“มอร์นิงคะ พังค์ของผม” ปฐพีทักทายพลอยชมพู่ด้วยเสียงสดชื่นพร้อมยกฝ่ามือขึ้นมาโบกเล็กน้อย แม้เขาจะนอนหลับๆ ตื่นๆ แต่ความง่วงไม่อาจจะทำอะไรเขาได้ เพราะเช้านี้เขาจะรีบตื่นมาทำคะแนนสักหน่อย

“คุณมีอะไรแต่เช้า” พลอยชมพู่ถามกลับด้วยความสงสัย

นี่เขาไม่หลับไม่นอนตื่นมาป่วนเธอแต่เช้า เรื่องเมื่อคืนก็ยังไม่จบ และเขาดันหนีเธอด้วยการจู้หน้าผาก เรื่องนี้ไม่แพร่สำหรับเธอมากๆ

“จะไม่ตอบรับมอร์นิงผมหน่อยเหรออ” ปฐพีถามพร้อมส่งยิ้มให้ พลอยชมพู่เป็นการรอคำตอบ

“ไม่ดีกว่าคะ” การปฏิเสธของพลอยชมพู่ไม่ได้ทำให้ปฐพีลดละในความพยายาม เขายังคงจ้องตาเธออย่างอบอ้อน นั่นยิ่งทำให้เสียงที่เคยปฏิเสธแปรเปลี่ยนเป็นเสียงตอบกลับแบบที่เขาอยากได้ยิน

“มอร์นิงคะ คุณแดน” พลอยชมพู่ยิ้มให้ปฐพีแบบฝันๆ และภาวนาในใจว่าคนตรงหน้าจะกลับห้องของตนเองโดยเร็วที่สุด

“น่ารักที่สุด” ปฐพีพูดพร้อมยื่นหน้าของตนเองเข้าไปใกล้ใบหน้าของ พลอยชมพูโดยเว้นช่องว่างไม่ถึงคืบด้วยระยะที่ใกล้กันจนทำให้ทั้งสองคน ได้ยินเสียงของลมหายใจของกันและกัน พลอยชมพูเลือกที่จะถอยห่างออกจากปฐพีเพื่อสร้างระยะปลอดภัยให้กับตนเอง

“พอใจแล้วนะ ไว้เจอกันค่ะ”

พลอยชมพูทำท่าจะปิดประตูลงด้วยความรวดเร็วแต่ก็ช้ากว่าปฐพี ที่ใช้มือของตนเองดันประตูไว้อย่างมั่นคง เขาไม่ยอมพลาดโอกาสนี้ได้ดีขนาด การที่พลอยชมพูเปิดประตูให้ก็เกินครึ่งทางของแผนเขาแล้ว ดังนั้นต้องลุย ต่ออีกนิดเพื่อได้เธอไปครอง

“ฟังก์ค์จำ อย่าเพิ่งปิดประตูไล่ผมเหมือนแพนสาวจนแพนหนุ่มสิ” ปฐพีได้ที่หยอกพลอยชมพูแบบเป็นเรื่องเป็นราว แม้คำหยอกจะดูเล่นๆ แต่ สาวบานเลยคิดว่าคิดจริงเลยไปไกลมาก

“แดน” พลอยชมพูอุทานชื่อเขาทันที

“แดนก็แดนครับ แต่ถ้าเรียกแพนผมจะดีใจสุดๆ” ปฐพียังคงปล่อย มุกจีบสาวไม่เลิก การได้เห็นพลอยชมพูจะหงุดหงิดใจ เขากลับรู้สึกสดใส เบิกบานสุดๆ

“สรุปว่าคุณ...” พลอยชมพูพยายามชวนปฐพีเข้าเรื่องอีกครั้ง และเธอแอบอธิษฐานในใจด้วยว่า ขอให้เขาเข้าเรื่องแบบจริงๆ จังๆ ลักๆ เพราะถ้าเขาจะปล่อยมุกจีบสาวรัวขนาดนี้ ดูเหมือนหัวใจของเธอก็เริ่มจะ สั่นคลอนเบาๆ ไปกับเขาด้วย

“ผมมาชวนคุณไปทานข้าวเข้าด้วยกัน” ปฐพียิ้มหวาน

“ขอบคุณนะคะ แต่ฉันไม่อยากไปกับคุณ” พลอยชมพูส่ายหน้า แสดงความต้องการของตนเอง

“ไปเถอะคะ... น้ำ... เท่าที่ผมดูจากชุดคุณ เพิ่งจะเล่นโยคะเสร็จ และน่าจะยังไม่ทานข้าวเช้า” ปฐพีก็จัดการควงแขนหญิงสาวแบบทันที และมุ่งหน้าสู่ห้องของเขาอย่างเป็นทางการ

ภูผาได้รับข้อความทางไลน์จากพลอยชมพูซึ่งเธอรานให้เขามาดูอาการของนักเขียนคนสวยอย่างเพียงดาวสักหน่อย เพราะเจ้าหล่อนเจียบหายไปทั้งคืน ไลน์ไปก็ไม่ตอบเจียบสนิทราวกับว่าเธออยู่ที่อับสัญญาณไวไฟแบบใดแบบนั้น พลอยชมพูเดาว่า เพียงดาวคงกำลังขมกั้ขม่นบั่นต้นฉบับที่กำลังจะถึงกำหนดส่งแบบไม่ลืมหูลืมตาเลยทีเดียว

“อะนี่ ข้าวเช้า ข้าวกลางวัน และข้าวเย็น” ภูผาไล่อธิบายกลองข้าวที่ตนเองนำมาตามคำสั่งของพลอยชมพูที่ให้เขาไปจัดเตรียมให้เพียงดาว เพราะพลอยชมพูเกรงว่า เพียงดาวที่อดหลับอดนอนจะได้รับสารอาหารต่อวันไม่ครบถ้วน

“เพียงดาวขอบคุณค่ะ” เพียงดาวหันมาขอบคุณภูผาพร้อมประนมมือไหว้ขอบคุณแบบที่เล่นที่จริง

“ถ้าอยากขอบคุณจริงๆ ช่วยเติมบทให้ฉันไปอยู่ในนิยายเรื่องล่าสุดจะซึ่งใจมากๆ เลย... คุณนักเขียน” ภูผารีบเสนอข้อแลกเปลี่ยนหลังจากที่เขาคิดมาทั้งคืนว่า จะเอาตนเองเข้าไปอยู่ในนิยายของเพียงดาวได้อย่างไร

“ทำดีหวังผล” เพียงดาวหันไปสบตาภูผาแบบนางร้ายก่อนจะ
เข้าไป ออกมา

“ใครว่า...ทำดีหวังยิ่งกว่าผล นี่ฉันรอไปออกดอก ออกลูกล่ะ” ภูผา
รีบเดินมาหาเพียงดาวที่โต๊ะทำงานของเธอ และยื่นกอดอกมองการทำงาน
ของเพื่อนสาวที่ใจจดใจจ่อพิมพ์แป้นพิมพ์แบบไม่หยุดมือ

“เรื่องข้าวขอบคุณมาก” เพียงดาวตอบขณะที่สายตายังมองที่
หน้าจอโน้ตบุ๊ก

“พึ่งศีโลนบอกให้มาดูคนป็นงาน”

“นั่นไง บุญที่ทำไม่ได้ตั้งใจนะ” เพียงดาวแซวภูผากลับและเธอหยุด
การกดแป้นพิมพ์พร้อมกับหันมาสนทนากับภูผาอย่างเป็นทางการเป็นจริงเป็นจัง
เธอเกรงว่าถ้าคุยต่อกับเขานิดมีหวังบทสนทนาของตัวเองจะถูกรบกวน
ด้วยบทสนทนาระหว่างเธอกับภูผาแทน

“แหมๆ แม่คุณเพียงดาว นั้ๆ ไปเถอะเพื่อนสุดสำหรับตั้งใจไปซื้อ
ของกินที่เธออยากมาทุกอย่าง” ภูผาพยายามพูดเพื่อขอความเห็นใจ
จากเพียงดาว แต่ดูแล้วไม่น่าจะได้ผลเมื่อเธอตอบเขากลับแบบรู้ทัน

“คะ คุณภูผาผู้ใจดีราวกับแม่น้ำที่แห้งเหือด”

“เกือบดีล่ะ ถ้าไม่จบที่แห้งเหือด” ภูผายิ้มเจื่อนกับการเจรจา
ที่ดูท่าทีมีแนวโน้มจะไม่ค่อยสำเร็จ แต่เขาขอลองต่อรองกับเพียงดาว
อีกสักตั้ง

เพียงดาวลูกจากโต๊ะทำงานและไปจัดแจงแกะกล่องอาหารเช้าของเธออย่างเบามือ ซึ่งภูผาก็เดินตามไปติดๆ ทำท่าจะช่วยแกะแต่หญิงสาวปฏิเสธ

“แล้วนี่ครีมอะไรอยากจะมีบทในนิยาย” เพียงดาวถามขึ้นก่อนจะตักข้าวคำแรกเข้าปาก

“อ้าว! ก็ฟังก์ค์บอกว่า ดาวให้ฟังก์ค์เป็นนางเอกและแน่นอนอบทพระเอกก็ควรจะต้องตกที่ฉันสิ ภูผาสุดหล่อคนนี่” ภูผาเสนอชื่อตนเองอย่างจริงจัง พร้อมกับยกน้ำเปล่าที่เขาส่งมาให้กับเพียงดาวคล้ายๆ กับว่าน้ำแก้วนี้อาจจะทำให้เขาได้ไปต่อกับนิยายของเพียงดาว

“ภูผาจำ ตั้งสติ คือ...แบบนี้ละ บทภูผานะมีอยู่แต่เป็นแค่เพื่อนนะเพื่อน” เพียงดาวเน้นย้ำคำว่า เพื่อนแบบซัดถ้อยซัดคำ เธอไม่ได้แกล้งเขาแน่ แต่ด้วยตัวบทในนิยายของเธอภูผากำลังได้รับบทนั้นอยู่

“อย่าใจร้ายกับฉันเลย ในโลกจริงก็เป็นเพื่อน ขอเป็นแฟนกับฟังก์ค์ในนิยายก็ยังดีนะ” ภูผายังอ่อนเพียงดาวต่อ แต่ดูท่านักเขียนตรงหน้าจะไม่ยอมใจอ่อนเลยสักนิด

“บทพระรองผู้แสนดี คงเป็นใครไปไม่ได้้นอกจากภูผา”

“เพียงดาว!”

อาหารมื้อเช้าฝีมือปฐพีดูไม่ธรรมดาเลยในสายตาของพลอยชมพู แม้จะเป็นเบรคฟาสต์แบบทั่วๆ ไปที่ประกอบไปด้วยไข่ดาว หมูแฮม ไข่กรอก แต่การจัดจานดูพิถีพิถันมากทีเดียว ยังไม่รวมถึงขนมปังปิ้งและสลัดผลไม้สดที่เขาจัดเตรียมไว้ หากถามถึงความอร่อยพลอยชมพูขยักนิ้วให้เลยละ ซึ่งรวมๆ เธอก็ไม่แน่ใจว่า เธอหิวมาก หรือเป็นเพราะความตั้งใจของคนทำที่เสกอาหารมื้อนี้ให้กับเธอถือเป็นลาภปากสำหรับเช้านี้จริงๆ

ปฐพีทานอาหารเช้าฝีมือตนเองด้วยรอยยิ้มเยิ้มสุข แม้เขาจะต้องตื่นเช้ามาจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อมก่อนจะไปชวนแขกคนสำคัญมารับประทานด้วยกันก็ถือว่าคุ้มเสียยิ่งกว่าคุ้ม และถ้าเป็นไปได้เขาก็อยากให้ทุกเช้ามีพลอยชมพูร่วมโต๊ะอาหาร เนื่องจากอาหารที่ดูแสนธรรมดากลับดู

อร่อยมากขึ้นในพริบตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้เห็นเธอตั้งอกตั้งใจ
รับประทานแบบนี้ คนทำมือเข้าแบบเขาอยากดูแลเธอทุกวัน

แม้เจ้ามืออาหารเข้าอย่างปฐพีจะดูอบอุ่นและใจดีมาก ไม่ว่าจะเป็
นการดูแลเอาใจใส่พลอยชมพูตลอดการรับประทาน ทั้งการหยิบโน้มน้า หยิบนี้
ให้ราวกับรู้ว่าใจไปหมด หรือแม้แต่การว้ใช้กระดาษเช็ดปากซับคราบซอสที่
เลอะอยู่มุมริมฝีปากบางของพลอยชมพูอย่างเบามือคล้ายๆ ว่า พ่อคุณรอ
ขึ้นพระเอกนี้มาทั้งคืนและทั้งหมดทั้งมวลที่เขาทำไปเจตนาเขาก็คือ การ
ชวนเธอออกมาเดทแถมด้วยข้ออ้างสุดคลาสสิกคือ การพาเธอไปซื้อของ
เป็นเพื่อน

“พี่สมิธไม่ต้องกังวลเรื่องข่าวของผมหรอก เพราะดูท่าแถวนี้มีคนดัง
กว่าผมอีก” ปฐพีตอบกลับแบบยืดยาวให้คนปลายสายอย่างสมิธได้รู้สึก
โล่งอก เพราะเหตุการณ์ตอนนี้มันช่างกลับตาลปัตร

เขาก็เพิ่งรู้ว่า นักร้องดังโกอินเตอร์ยังเทียบไม่ได้กับครูสอนโยคะ
ในยูทูปอย่างฟิงค์ พลอยชมพู ที่ดูมีสาวกแฟนคลับอย่างล้นหลาม เพราะ
ตั้งแต่เขาและเธอเข้ามาที่ร้านกาแฟก็มีแฟนคลับมาขอถ่ายรูปรูปไม่หยุด
นี่ยังไม่นับที่เขาต้องเป็นตากล้องจำเป็นให้เธออีกหลายรูป

“อย่ามาล้อเล่นนะแดน ถ้าเป็นข่าวขึ้นมาจะเรื่องใหญ่” สมิธที่ฟังอยู่
ก็ไม่ได้นี่กว้างใจ เพราะถ้าปฐพีออกนอกเขตปลอดภัยอย่างคอนโดมีหวังได้
ก่อเรื่องไม่เล็กๆ ก็จัดใหญ่ทุกที

“รับประทานครับ...พี่สมิธ” ปฐพีใช้เสียงข่มย่นยันสถานะของตนเอง
กับสมิธอีกครั้ง แต่เขาก็รู้ว่า สมิธไม่มีทางวางใจง่ายๆ หรอก

“แน่ใจ...?” สมิธถามย้ำอีกครั้งและเฝ้าแต่ภาวนาว่า คนในสังกัด จะไม่ก่อเรื่องตามที่รับปากไว้

“ครับ ถ้าจะเป็นข่าวก็ขอให้ดังระเบิดไปเลย” ปฐพีขำออกมาในที่สุด และสายตาของเขาก็ตกจับจ้องไปที่พลอยชมพู ซึ่งตอนนี้เธอกำลังพูดคุยกับ แฟนคลับอย่างเป็นมิตร

“สรุปคือวันนี้ออกมาข้างนอก” สมิธยอมจำนนในคำตอบที่มาพร้อม เสียงหัวเราะของปฐพี แม้จะนึกสงสัยอยู่กลางๆ ว่า คนดังที่ปฐพีพูดถึงเป็น ใคร แต่คาดว่าไม่มีอะไรน่าห่วง ถ้าหากปฐพียังจะเล่นมุกกลับมานขนาดนี้

“ใช่ครับ” คำตอบสั้นๆ ที่ไม่ระบุพิกัดสถานที่ของปฐพี ทำให้สมิธรู้ ทางการหยุดการซักถามใดๆ ณ ตอนนี้น่าจะดีกว่าเลยซึ่งปิดท้ายการ สนทนาเสียดีกว่า

“ดูแลตัวเองดีๆ และรีบกลับไปพักแล้วกัน”

“ครับผม” ปฐพีตอบรับแบบสุภาพ แม้หูจะฟังเสียงสมิธแต่สายตา ของเขายังมองไปทางพลอยชมพูอยู่ตลอด จนทำให้เขายิ้มออกมาด้วยความ น่ารักของเธออีกครั้ง

“โอเค เรื่องอื่นไว้ค่อยอัปเดตกันอีกทีวีคหน้า” สมิธพูดปิดท้าย เชนัดหมายเป็นการเป็นงาน

“ครับ” ปฐพีตอบรับเพียงสั้นๆ และรีบกดวางสายไป ซึ่งตอนนี้ในเขา คิดแผนอะไรดีๆ ออกแล้ว

เหล่าบรรดาแฟนคลับที่ติดตามพลอยชมพูผ่านช่องยูทูปรู้สึกดีใจอย่างมากที่ได้เจอพลอยชมพูตัวเป็นๆ ต่างเอ่ยปากชมว่า ‘ครูพิงค์ตัวจริงสวยกว่าในคลิปวิดีโอเสียอีก’ จนทำให้พลอยชมพูขำออกมาและตอบแฟนคลับไปอย่างฮาๆ ว่า ‘สงสัยพิงค์ต้องเปลี่ยนกล่องวิดีโอใหม่แล้วละคะ’ ซึ่งนั่นยิ่งทำให้แฟนคลับประทับใจครูพิงค์มากยิ่งขึ้น

สาวจิ้งจึงขอคำปรึกษาเพิ่มเติมในข้อสงสัยเกี่ยวกับท่าฝึกโยคะที่ช่วยคลายเครียดและช่วยให้น้ำใส พลอยชมพูได้ให้เทคนิคคร่าวๆ พร้อมจัดรายการอาหารแนะนำอีกสองสามอย่างเพื่อให้รับประทานควบคู่ไปด้วยสำหรับช่วยฟื้นฟูร่างกายอีกทาง เมื่อหมดคำถามและข้อสงสัยเหล่าบรรดาแฟนคลับจึงขอตัวแยกย้าย เพราะอยากให้พลอยชมพูได้พักผ่อน ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่ปฐพีเดินกลับมาที่โต๊ะด้วยสีหน้าที่ไม่ค่อยดีนัก

“คุณโอเคไหม...?” พลอยชมพูเอ่ยถามปฐพีทันทีเมื่อเขานั่งลงที่โซฟาตรงหน้าเธอ

“ผมต้องถามคุณมากกว่าว่า โอเคไหม... พิ้งค์ของผม” ปฐพีย้อนคำถามหญิงสาวและขอนับว่า ทักษะการแสดงของเขายังใช้งานได้ดี เขาอุตสำหรับบิลด์หน้าให้ซีมีๆ ก่อนกลับมาที่โต๊ะ

“พิงค์โอเคค่ะ” พลอยชมพูส่งยิ้มให้ปฐพี วันนี้เป็นอีกวันที่เธอมีความสุขมากๆ เพราะนอกจากจะได้เจอแฟนคลับแล้ว เธอยังได้ให้คำปรึกษาในหลายๆ เรื่อง จะนับว่าเป็นโชคดีก็แล้วกันที่คนตรงหน้าชวนเธอออกมาแบบแกมบังคับ

“โอเคจริงๆ” พลอยชมพูดตอบย้ำอีกครั้ง เพราะสายตาของปฐพีที่มองมาดูจะไม่เชื่อเธอเลยแม้แต่น้อย

“ผมเห็นแฟนคลับมาขอถ่ายรูปกันยาวเหยียด แถมขอลายเซ็นกันเป็นแถว” ปฐพีเล่าสถานการณ์ที่เขาเห็นออกมา ถึงแม้เขาจะไม่ได้นั่งอยู่กับเธอตลอด แต่เห็นเธอพูดคุยอย่างสนุกสนาน เธอคงใช้พลังไปไม่น้อยเลยขอเดาว่าพอๆ กับตอนที่เขาตีหน้าซีมหน้าเศร้าเข้ามาเมื่อสักครู่

“อิจฉาเธออะ หีม...!”

พลอยชมพู่จับสัญญาณอะไรบางอย่างจากคำพูดของเขาได้ เธอตั้งใจแซวเขากลับแบบน่ารักๆ ก็น่าจะใช้เธอเกือบลิ้มไปแล้วว่าแดน ปฐพี คือ นักร้องดังที่โกอินเตอร์ การออกมาซื้อของกับเขาน่าจะเสี่ยงเจอแฟนคลับของเขามากกว่าของเธอแน่ๆ

“อืม นิดนึ่ง” ปฐพีแก้มิ่งทำหน้าอและใช้เสียงเบื้อวตอบกลับเธอแบบที่เล่นที่จริง ถ้าแฟนเพลงของเขามาอยู่ตรงนี้มีหวังละลายแบบลัมทั้งยืนแน่ๆ

“แดนนักร้องดังของเราคงต้องทำโปรโมตเพิ่มแล้วมั้ง” พลอยชมพูเสนอทางออกแบบขำๆ ให้ปฐพี เธอเดาทางเขาออกอยู่ว่าเขาแก้มิ่งน้อยใจไม่ใช่เหนื่อยใจจริงๆ หรือ ที่ไม่บังเอิญเจอแฟนคลับของตัวเองเข้า

“จริงๆ มีวิธีง่ายกว่านั้นอีก”

“ยังไงคะ”

“ฟังก์ก็มาร่วมโปรเจกต์รักโรโมตกับผมดีไหม” ปฐพีได้จังหวะรีบเสนอทางออกที่ดีที่สุดออกไป ซึ่งเขาเห็นว่า คงเป็นเรื่องดีมากๆ หากโปรเจกต์นี้เป็นจริงขึ้นมา

“อ้อ!...ข้ามไปก่อนนะ” พลอยชมพู่ที่ตามความคิดของปฐพีทันทีรีบปฏิเสธแบบไม่ปฏิเสธอย่างแนบเนียน ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกันกับที่พนักงานเสิร์ฟของร้านยกขนมที่เธอสั่งมาวางที่โต๊ะ พร้อมบอกชื่อเมนูขนม

“เค้กใบเตยค่ะ” เสียงใสของพนักงานเสิร์ฟทำให้พลอยชมพู่ยิ้มรับพร้อมกล่าวขอบคุณในทันที

“ขอบคุณค่ะ”

“ทานนี้แทนรักโรโมตดีกว่านะ แดนนี่” พลอยชมพู่ทิ้งท้ายด้วยการเรียกชื่อเขาแบบมีคำสร้อย ซึ่งเธอไปสืบรู้มาว่า แฟนเพลงของเขาก็นิยมเรียกเขาแบบนี้ เพื่อจะ使他สดชื่นขึ้นหลังกลับมาจากการรับสายสำคัญเมื่อครู่

“แดนนี่”

ปฐพีทวนชื่อตนเอง เขาไม่คาดคิดว่า พลอยชมพู่จะเรียกชื่อเขาได้เพราะขนาดนี้ ไม่ใช่เขาไม่คั่นหู แต่ครั้งนี้ดูพิเศษกว่าที่ใครๆ เคยเรียกมา

“น่ารักดีออก แดนนี่” พลอยชมพู่อมยิ้มหวาน ก่อนที่จะละลายตาจากชายหนุ่มไปสนใจบรรจงตักเค้กใบเตยตรงหน้าเข้าปากอย่างพอดีคำ

“ผมจะถือว่า...ฟังก์เริ่มชอบผมละกัน” คำพูดของปฐพีแทบทำให้พลอยชมพู่สลักเค้กที่เพิ่งตักเข้าปาก แต่ยั้งดีที่เธอดั้งสติได้ก่อนที่จะพูดต่อ

“เค้กร่อย!”

เมื่อสองหัวใจต่างติดล็อกกับเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา
แต่ต้องมาถูกล็อกตัวไว้ให้อยู่ใกล้กัน...

เขา...ชายหนุ่มผู้ติดล็อกกับความรักครั้งเก่า
และไม่เคยก้าวผ่านอดีตที่เขาเคยสูญเสียลูกไปได้

เธอ...หญิงสาวที่มีล็อกติดอยู่ในใจตั้งแต่ยังเด็ก
แต่สมองของเธอกลับทำให้เธอลืมเรื่องราวในอดีตไปเสียหมด

ทั้งเขาและเธอจะสามารถปลดล็อกหัวใจให้เป็นอิสระอีกครั้งได้หรือไม่
ก่อนที่จะพวกเขาจะเริ่มล็อกหัวใจสองดวงไว้ด้วยกันตลอดไป